

Helkureid pole kunagi liiga palju

Praegusel pimedal ajal pole helkureid kunagi liiga palju, pigem olgu neid mitu ja kõikide üleriiete juurde.

Liati on tillukestel helkuritel komme sageli ka “jalutama” minna. Olen kord tänavalt leidnud hulkuva “helkurkoera”. Tõin ta koju, pesin puhtaks ja hakkasin tema uueks peremeheks. Aga alati nii hästi ei lähe, et iga kaotatud helkuri asemele tuleb uus. Seetõttu tuligi ette võtta helkurite meisterdamine.

Helkurpaela saab kangapoest, neid on nii laiemaid kui kitsamaid. Õmblustöödeks võib õmblusmasina appi võtta, kui aga seda käepärast ei ole, saab vajalikud pisted ka näpu vahel tehtud. Materjal ei ole nii kõva, et ei suudaks nõela läbi pista. Kes palitule või jopele ei raatsi helkurpaela külge õmmelda, võib ise meisterdada teistmoodi helkurid. Selleks on tarvis helkurpaela, kangajääke, pitsitükke, niiti-nõela ikka ka.

PILLE HERMANN

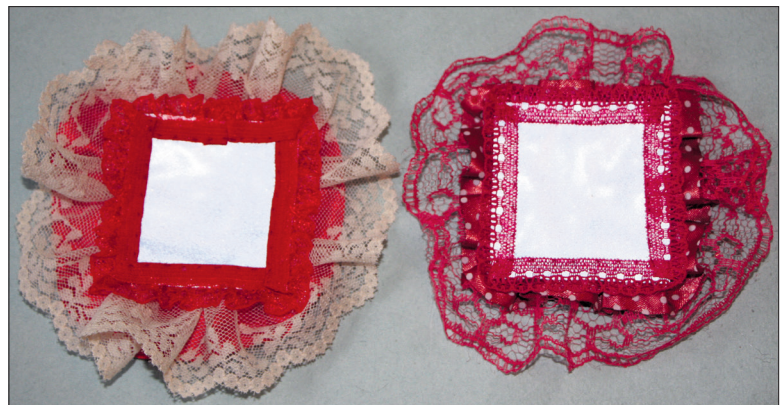

Helkurite puhul võib küll lähtuda reeglist, mida rohkem, seda parem. Et kaugele paista, võib panna ühe põlvkõrgusele ning teise prossi asemel rinda.

PILLE HERMANN

Ühe helkuri tegemiseks lõigake välja kaks sarnase kujuga tükki. Esmalt õmmelge mõlema serva pitsi.

Seejärel õmmelge need tükid omavahel kokku. Soovi korral võib neile vahele õmmelda veel kangast või laiema pitsi.

Helkurid on kaunistatud, jääb vaid üle õmmelda ka kinnituspael.